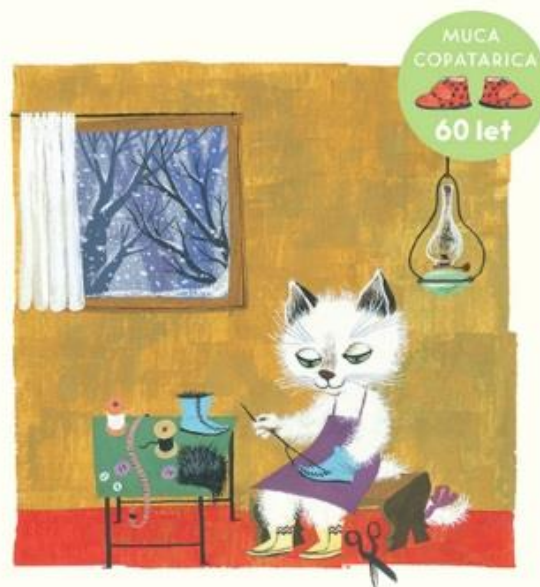

SENČNO GLEDALIŠČE

MUCA
COPATARICA

60 let

MUCA COPATARICA

Ela Peroci • Ančka Gošnik Godec

MUCA COPATARICA

*Lutka je igrača, lutka je maska, lutka je sovrstnik, lutka sem jaz.
Lutka je spodbuda za akcijo, je motivacijsko sredstvo, ki ni le beseda.*

Lutka je družabnik, za pomoč pred osamljenostjo.

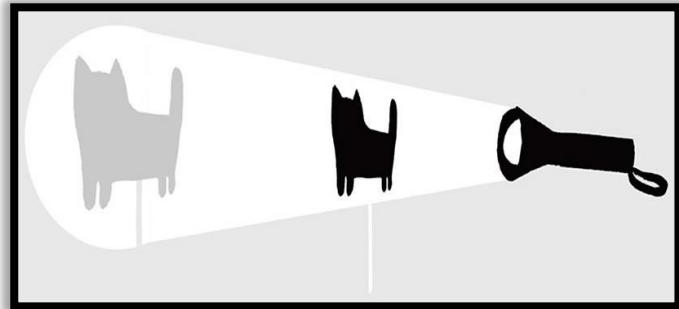
*Lutka za komunikacijo – besedno in nebesedno, za samozavest,
za spretnost, za samoobvladovanje in strpnost, za umirjanje, osredotočanje,
za igro brez besed, za učenje ustvarjalnega mišljenja, za spodbujanje
integrirane levo-desne možgankse dejavnosti, za poučevanje in učenje na
vseh področjih, za učinkovito pomnjenje, za zabavno učenje, prijetno šolo,
v veselje otrokom in vzgojiteljem.*

Senčne lutke imajo dolgo zgodovino.

Sprva so bile iz ustrojene prosojne bivolje kože in obarvane z naravnimi barvili. Posebnost senčnih lutk je v tem, da so izredno mehke, nežne in poetične. Z njimi uprizarjamo preproste, jasne, a še boljše, otrokom že znane vsebine, ki jih s takim podajanjem le dopolnimo in vzbudimo domišljijo.

... predstava v ENOTI MAVRICA ...

Lutke otrokom nudijo široke možnosti za doseg **vzgojno-izobraževalnih ciljev**: spodbujanje kreativnega izražanja; stimuliranje in povečanje domišljije; razvijanje spontanega besednega izražanja; izboljšanje govora in izgovorjave; pridobivanje občutka za vrednotenje literature; medsebojno usklajevanje in razvijanje občutka za prostor in čas; spodbujanje otrokovega občutka lastne vrednosti; razvijanje samozaupanja in doseganje osebnega zadovoljstva; sproščanje strahov, agresije in frustracij na sprejemljiv način; razvijanje socialno-interakcijskih spretnosti; pridobivanje sposobnosti za reševanje problemov; izboljšanje fine motorike; opazovanje sveta z vsemi čutili; zapomniti si opazovano, nato pa ga obdelati in oživeti z lutkami.

Nastopajoče strokovne delavke:
Jernjea Žmajde, Tjaša Romih in Larisa Oblak Vrešak

Pri predstavi smo uporabile dve dimenziji tehnologije ploskih lutk (širino in višino): senčne lutke iz kartona (bose noge, copati, muca), lutke iz papirja s črno senco ter pripomočke iz prosojnih elementov (trava, mucin dom, otroci) za barvno senco. Za novejšo izvedbo predstave, so poskrbeli posebni efekti (posamične črke za napis naslova predstave, voda z barvnim tušem in račkami, leteči elementi -snežinke).

Zapisala: Larisa Oblak Vrešak, dipl.vzg. pred.otr.

Muca, ki nas je vse naučila pospravljati za seboj, ima šestdeset let!

Slikanica je doslej izšla že v **160.000 izvodih** (več kot 30 natisov) in je bila prodana še v Hrvaško, Črno goro, Romunijo in Veliko Britanijo (v slednje kot del učbenika).

Legendarno pravljico o Muci copatarici, liku, ki otrokom poskuša na duhovit način vcepiti redoljubnost, je napisala **Ela Peroci**, ilustrirala pa **Ančka Gošnik Godec**. Prvič je izšla leta 1957, večkrat pa je bila uprizorjena tudi kot lutkovna igrica. Leta 1957 je izšla kot drobna kartonska knjžica v Cicibanovi knjižnici in z risbami Ančke Gošnik Godec, ki so bile izdelane v ročni litografiji. Toda že leta 1963 je izšla kot velika slikanica in leta 1972 dobila tudi gibljivo različico, televizijsko slikanico, ki jo tu in tam zavrtijo še danes.

Letos praznujemo tudi **100. obletnico izida prve izvirne slovenske slikanice**. Leta 1858 je Fran Levstik napisal povest Martin Krpan, prvo pomembnejše delo slovenske pripovedne proze. Z ilustracijami Hinka Smrekarja je prvič izšel 59 let pozneje, leta 1917, in velja za prvo izvirno slovensko slikanico.

Zapisala: Jerneja Žmajde vzg.pred.otr.